

Đồng Peso dành cho Cha Thiên Thượng

Bài của Angela Peña Dahle

“Hãy tuân giữ các giáo lệnh. Trong đó có sự an toàn và bình an”

(Children’s Songbook, 146).

Ana nhai miếng bánh bấp tortilla cuối cùng của mình. Nó mềm và rất ngon. Ana rất thích bánh bấp tortilla của bà ngoại. Bánh bấp tortilla là phần ngon nhất của bữa ăn sáng.

Ana nhìn bà ngoại Abuela của nó rửa chén bát.

Buổi sáng hôm nay cũng giống như bất cứ buổi sáng nào khác. Nhưng có một điều là không giống.

Abuela thường đi bộ đến chợ để mua thức ăn. Nhưng không phải hôm nay. Hôm nay không có tiền để mua thức ăn.

“Ngày mai, chúng ta sẽ ăn gì?”

Ana tự hỏi.

Rồi Ana nhớ lại. Nó biết tiền để ở đâu rồi! Tối hôm qua nó thấy bà ngoại Abuela đặt một vài đồng peso trong một miếng vải nhỏ màu trắng.

“Bà ngoại đã quên rồi à? Bà có tiền để mua thức ăn mà.”

“Tiền gì?” Abuela hỏi.

Ana chạy đi lấy tiền. Nó lắc cái túi nhỏ đựng tiền xu. *Lắc lắc! Lắc lắc!*

Abuela mỉm cười. “Ana ơi, đó là tiếng thập phân của chúng ta. Đó là tiền của Ngài.”

“Nhưng ngày mai chúng ta sẽ ăn gì?” Ana hỏi.

Abuela nói: “Đừng lo lắng. Bà tin rằng Cha Thiên Thượng sẽ giúp đỡ chúng ta.”

Sáng hôm sau Abuela đưa cho Ana miếng bánh bột bấp tortilla cuối cùng. Rồi bà ngồi xuống ghế

của mình. Bà kết hoa đỏ lên trên một cái váy và kể chuyện của bà khi còn là một cô bé gái. Bà không có vẻ gì là lo lắng cả.

Sau đó Ana nghe tiếng gõ cửa. Nó chạy ra mở cửa.

“Cậu Pedro!”

Cậu Pedro nói: “Cậu có linh cảm là phải đến thăm hai bà cháu.” Người cậu đặt ba cái túi lên trên bàn. Một cái túi có bột bấp để làm tortilla. Một cái túi khác có thịt. Một cái túi nữa có rau tươi từ chợ.

Abuela nói: “Ồi con trai tuyệt vời của mẹ. Mẹ sẽ nấu cho con món súp thịt viên ngon nhất!”

Cậu Pedro nói: “Món súp của mẹ là ngon nhất thế giới.”

Ana cười và vỗ tay.

Rồi nó ngừng lại. Có một điều nó muốn biết. “Bà ngoại ơi, bà ngoại có biết là Cậu Pedro sẽ đến nhà hôm nay không? Có phải vì vậy mà bà không lo lắng không?”

Abuela nói: “Không. Khi bà đóng tiền thập phân thì bà tin rằng Cha Thiên Thượng sẽ ban phước cho bà. Và Ngài đã làm như vậy!”

Ana ôm hôn Abuela. Nó cảm thấy giống như là một cô gái hạnh phúc nhất ở Mexico. Nó và Abuela có đức tin nơi Cha Thiên Thượng. Bây giờ nó nôn nóng để được ăn món súp tuyệt vời của Abuela! ■

Tác giả hiện sống ở North Carolina, Hoa Kỳ.

TRANH DO ANDREW BOSLEY MINH HOA